

Equips de Matrimonis

Número 142

Mare de Déu

Publicació dels EMD de Catalunya i Menorca

2021

Mare de Déu del Carme
pregueu per nosaltres

» Sumari

3 Editorial

/ La nova normalitat: llums i ombres

4/7 Veu de l'Equip Responsable

/ Retornar a la normalitat?

/ Esto es un hasta siempre

8/13 Vida del Moviment:

/ Trobada diocesana (LiF) Laics i Família en xarxa

/ "Passem a l'altra riba" (Mc 4,35-41)

/ Un fi de curs, finalment, presencial

14/15 Veus dels Equips

/ Salida de amistad del Equipo de pilotaje

16 Moviment internacional

/ Sabeu què és l'Eri?

17/19 Veus dels consiliaris

/ In memoriam

/ "Permís, gràcies, perdó"

20/21 Veus dels Equips

/ Pilotatge a Mallorca

22/51 Resum de les activitats de l'any

/ La comunicació: un reto a conseguir

/ Recés virtual a Menorca

/ Avui, 7 de febrer, l'Equip C 16

/ Un equipo, una pequeña familia.

/ Any "Família Amoris Laetitia"

/ Escoltar la veu del Senyor. ¿Com ens parla Déu a través de la pandèmia?

/ Recés del sector del Vallès de 2021

/ Trobada de l'Equip 157 de Barcelona

/ Acció de gràcies dels Matrimonis dels EMD

/ Trobada quaresmal dels EMD

/ Celebració dels 50 anys de prevere del nostre consiliari

/ Un retiro para vivirlo en casa

/ Setmana de la família "Amoris Laetitia" pregària conjunta al Santuari de la Mare de Déu del Toro

/ Rocío y Pedro un matrimonio más

/ ¿Cómo llegamos a Equipos?

51 Notes del Secretariat

52 Pregàries al vent

53 Pare Caffarel

/ Si Déu deixava de pensar en mi

54/55 Conte

/ L'aniversari de l'emperador

56 Pel·lícules recomenades per l'estiu

57 Llibres recomenats per l'estiu

58 Pensaments per créixer

59 Tweets del Papa Francesc

FOTO PORTADA: Imatge guanyadora del concurs de Mares de Déu. Mare de Déu del Carme. Santuari de Nostra Senyora del Carme, Terrassa. Fotografia feta pel Xavier Ibars del EMD Terrassa 17. Moltes felicitats, Xavier!!!!

Publicació dels EMD de Catalunya i Menorca

» Edita:

EMD de Catalunya i Menorca

secretariat@emd-cm.cat

www.emd-cm.cat

Horari del Secretariat:

Dimarts de 10 a 12 h

Compte corrent EMD ('la Caixa'):

ES19 2100 0832 6102 0030 1580

» Responsables EMD:

Catalunya i Menorca:

Agustín Labrador i Victoria García

victagus@gmail.com

responsables.regionals@emd-cm.cat

» Equip de revista:

Lourdes Gabarron

Xavier Aixendri i Maria Lluïsa Muñoz

Xavier Pérez i Meritxell Plana

Joan Vergé i Conxita Giró

» Per a publicacions:

revista@emd-cm.cat

joan.verge@josoc.cat

» Disseny i impressió:

Publicitat Tafari, S.L.

Tel. 977 881 050

eltafari@eltafari.com

Dipòsit legal: B-19764-1981

Núm. 142 - 2021

Les opinions expressades en els articles són les dels seus autors.

» *La nova normalitat: llums i ombres*

Parlem de la nova normalitat, però el cert és que la majoria de la gent aspira a retornar a la vella. A la de sempre. Com els jueus sospiraven per les “olles d'Egipte” durant l'Èxode. Fins i tot enyorem les coses que abans criticàvem, com l'excés de turisme; la massificació de la gent; el soroll nocturn; l'ús i abús de la natura...

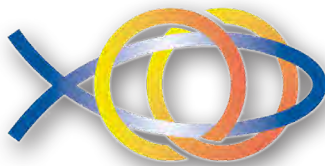
Però la pandèmia ha vingut i ha canviat moltes coses, algunes per a sempre. També per a bé? Aquesta és la gran incògnita. N'haurem après? En vam aprendre de la crisi del totxo? O no és cert que, de seguida que va passar, les constructores van tornar a edificar arreu i a tota màquina? No, els humans no canviem així com així. I Déu, o la natura, ens donen senyals molt clars i potents que hem de fer foc nou, que hem de ser més respectuosos amb el medi ambient on ens movem, amb els elements que ens envolten: aigua, aire, vegetació, fauna animal, i per sobre de tot amb les persones. Una nova normalitat que sigui nova de bo de bo. Com diu Borja García-Nieto:

“Els cristians estem cridats a ser alegres, a no tenir por. Déu és en tot allò bo que ens envolta. Aquesta realitat d'un món harmònic ens hauria d'acostar a Déu; no obstant això, la realitat no és tan harmònica: som lliures i hem decidit viure en un món complex, amb llums, però també amb ombres. La vida actual estressada que vivim ens separa de Déu i hem de fer un esforç addicional per a descobrir-lo.”

“Hem d'acostar-nos a les dones i homes d'avui amb la mateixa veritat, però a través de plataformes diferents. Aquest és el repte: estar presents allà on són els joves, amb un llenguatge entenedor i directe, proper i franc. Valoro i animo tots els moviments eclesials, en gran mesura formats per laics compromesos, a que segueixin desenvolupant la seva tasca encomiable a l'Església actual.”

I un d'aquests moviments són els EMD. Estarem a l'alçada del repte que ens suposa aquesta nova etapa de la vida de l'Església, de la vida de la Humanitat?

Que tinguem un bon estiu, ens mereixem un descans i gaudir una mica de l'aire lliure. Però no deixem la pregària, ni oblidem ningú que necessiti la nostra ajuda. O les nostres oracions. Que la Llum que ve de Déu venci per sempre l'Ombra en els nostres cors.

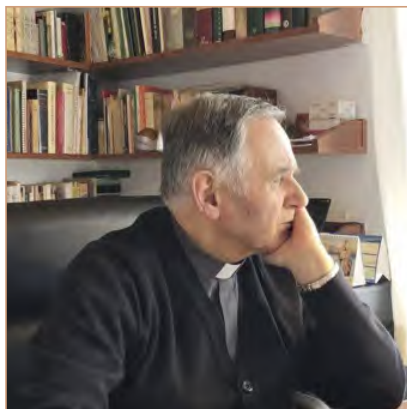
» *Retornar a la normalitat?*

Aquets dies, gràcies a Déu, ja es parla d'una baixada de la pandèmia de la COVID-19, i és possible que molts dels condicionaments que hem tingut durant aquest any i mig, ja no hi seran en el futur. Ja estem tornant a la normalitat, diuen moltes persones. Però què vol dir això?, en què ha de consistir?, a quina normalitat?

El que ens ha passat, tant personalment i familiarment com pel que fa al conjunt de la nostra societat, ben segur que ens ha fet reflexionar. ¿Podem viure de la mateixa manera que abans de la pandèmia?, ¿hem de millorar en algunes de les coses que fèiem?, hem de deixar de fer-ne d'altres que hem descobert que no són prou bones?, què hem de fer de nou?

Ben segur que hem trobat moments per meditar sobre la nostra vida, i la nostra manera de pensar i d'actuar. Potser hem descobert que teníem al nostre abast persones i qüestions que no valoràvem prou: la salut, la família, els amics, la fe, la natura, els diferents grups de relació, la pregària, la solidaritat...

Seria una llàstima que el que ens ha tocat viure durant tot aquest temps no ens hagués servit de res, i que solament ho consideréssim com un malson que és millor oblidar. Hem viscut situacions ben doloroses, tristes i algunes irreparables. No estàvem preparats per a una pandèmia tant important i llarga. Creiem tenir recursos i solucions per a tot el que pogués

passar. Hem descobert que la nostra humanitat és més feble del que ens pensàvem.

Hem descobert que hi ha qüestions, que potser teníem una mica arraconades, que són molt importants i que en endavant hem de reconduir d'una altra manera.

No podem viure arrossegats pels aspectes purament materialistes que ens tanquen en el món del diner, del plaer hedonista, del prestigi, de la comoditat, del mal ús dels mitjans de la naturalesa. No podem ser esclaus d'un consumisme que no és respectuós amb el futur de la humanitat. No podem crear un món en el que cada vegada les persones i els països rics siguin més rics, i els pobres més pobres i explotats pels més forts i poderosos.

Som cridats per Déu, per fer un món millor, més just i ple de pau i germanor. Però no en saben gaire, i amb facilitat ens surt el nostre egoisme. Cal, doncs, que intensifiquem la nostra reflexió, el nostre esforç, i també la nostra pregària per corregir i millorar el que sigui necessari, i ho posem a la pràctica.

Penso que com a membres dels Equips de la Mare de Déu, no podem restar passius davant del futur que ens espera: hem de recuperar la pràctica cristiana, les nostres celebracions de la fe, el nostre compromís social, i la nostra missió evangelitzadora.

Bon estiu!

Mn. Josep Serra i Colomer
Consiliari dels EMD de Catalunya i Menorca

» *Esto es un hasta siempre*

Escribimos este artículo en el viaje de vuelta de nuestro último colegio Superregional. Hoy nos hemos despedido de nuestro servicio a la región como responsables regionales de Catalunya-Menorca. Han sido 5 años intensos en los que hemos vivido muchas experiencias junto a todos vosotros, queridos equipistas. Uno de nuestros objetivos durante todo este tiempo, ha sido acercaros a todos más al Movimiento, puesto que como tantas veces hemos repetido, se quiere lo que se conoce y participar de él nos da vida. Nosotros éramos un claro ejemplo de vivir en un equipo pecera, contentos en nuestro pequeño espacio del equipo, sin nadar en el océano. Os podemos asegurar que nos hemos perdido tanto en esos años de no participar... Pero de eso nos hemos dado cuenta después.

Os vamos a contar un pequeño cuento: Un muñeco de sal le preguntó al mar: ¿quién eres? y el mar le respondió, entra y lo verás. Y cuando el muñeco entró dentro y empezó a deshacerse, dijo: ahora sé quién soy yo. Pues bien, este muñeco de sal somos nosotros y al entrar dentro y conocer el Movimiento, hemos descubierto quiénes somos y cuál es nuestra misión: ser testigos de Dios y dar a conocer el Movimiento, para ayudar a tantas parejas y tantos jóvenes que están buscando ese algo para ser más felices y que nosotros podemos darles, y que no es, sino ese tesoro que tenemos y que nos ayuda a todos nosotros a vivir más profundamente nuestra

espiritualidad y a vivir más amorosamente nuestro matrimonio. Y esta misión es nuestra misión como cristianos.

Solo deciros que os animamos a todos vosotros a aceptar cualquiera de los servicios que se os pidan dentro del Movimiento. No los veáis cómo una carga, sino como un precioso regalo que Dios os concede, porque, recordad siempre que, dando es como se recibe. Y os podemos asegurar que como dice el Evangelio, nosotros hemos recibido el ciento por uno: en crecimiento a nivel personal y de matrimonio, en conocer a tanta gente que nos ha aportado tanto, en descubrir los dones que Dios nos ha dado para ponerlos al servicio de los demás...

Quedamos a vuestra disposición para lo que necesitéis. Dejamos un buen relevo en Pepe y Pepita de Tortosa que a partir de hoy estarán a vuestro servicio como los nuevos regionales.

Nosotros continuaremos con la difusión, hay tantas personas que necesitan que se les acerque a Dios. Contamos con todos vosotros para esta tarea. Si cualquier día de estos llamamos a vuestra puerta para pedir os ayuda con la difusión o nuevos pilotajes, recordad este artículo y pensad que se os está ofreciendo el regalo del servicio a los demás.

Que Dios os bendiga a todos.

Un abrazo.

Agustín Labrador i Victoria García

Responsables dels EMD de Catalunya i Menorca

» *Trobada diocesana (LiF)* *Laics i Família en xarxa*

Impulsar la creació de la xarxa LiF, per fer realitat el lema de la trobada “els somnis es construeixen junts” (de la *Fratelli Tutti*, 8), promovent la coneixença, formació i cooperació entre els diferents grups que pertanyem a la nova Delegació diocesana per als laics i la família de l'Arquebisbat de Tarragona.

El curs vinent farem difusió dels EMD com a proposta engrescadora als Centres de Preparació per al Matrimoni (CPM), a aquelles joves parelles que es preparem pel matrimoni.

Jordi Piqué i Montse Romeu,
responsables del Sector Reus, amb
els responsables de la Delegació
i els coordinadors dels CPM.
Capella de Sant Pau. Centre
Tarraconense el Seminari

Ens retrobem!

El sector Reus ens vam retrobar a Riudoms el passat diumenge, 20 de juny d'enguany.

Celebració a la parròquia de Sant Jaume, posada al dia i intercanvi d'informacions a la fresca del pati de l'abadia. Berenar, foto de grup i entrega del record de la trobada: "passem a l'altra riba".

Jordi Piqué i Montse Romeu

EMD Cambrils 1 i responsables

Adjuntem foto de grup, i de les ofrenes de la celebració (l'esquif, del francès, barca petita que representa el nostre equip, barca artesana i familiar. Pedres de las platja que trobarem a l'altra riba. El futur i els nous projectes com a matrimoni, com a sector, com a Moviment.)

Adjuntem manifest que vam llegir com a responsables de sector per a reflexió de l'Evangeli del diumenge Mc 4,35-41 "Passem a l'altra riba".

» “Passem a l'altra riba” (Mc 4,35-41)

Amb aquestes paraules, Jesús avui ens començarà a parlar a l'Evangeli.

Avui dia, la comunitat cristiana, els matrimonis dels Equips de la Mare de Déu, l'Església, s'ha de dirigir cap a altres ribes.

Els nous temps, la cultura, la mentalitat de la societat canvia a un ritme accelerat, i en aquesta societat, amb els seus valors i contravalors, els equipistes hi hem de donar un testimoni que interpel·li i creïble de la bona nova de l'Evangeli.

I dintre de la mateixa barca, que és l'Església, sectors immobilitistes, actuacions escandaloses, incomprensions que causen pànic entre els que som a bord.

El vent provoca fortes onades i temporals interiors que amenacen amb enfonsar els projectes. El vent amaina quan fem callar la por que ens paralitza, la por que ens fa oblidar que Ell és amb nosaltres, a la barca.

Jesús és a bord, ens acompanya. Ell ens mou a la fe i a la confiança en la seva presència i en la seva capacitat d'alliberar-nos del desànim, de les pors i de donar serenor per seguir endavant enmig de totes les possibles dificultats i contrarietats que es puguin esdevenir.

El guiatge del Crist ens farà anar, com a moviment d'espiritualitat conjugal, sempre per camins nous. Avançar en el present preparant un futur innovador.

Traspassem junts cap a l'altra riba!

Jordi Piqué i Montse Romeu

EMD Cambrils 1

i responsables del Sector Reus

» *Un fi de curs, finalment, presencial*

El passat dissabte 12 de juny vàrem celebrar l'acte de final de curs dels Equips de la Mare de Déu del sector de Barcelona. Va ser el primer acte després de la pandèmia i ens va fer especial il·lusió retrobar-nos en aquesta jornada. Uns 60 equipistes es van donar cita a la Parròquia de Santa Tecla de Barcelona en el marc d'aquesta celebració on vam rendir

un especial homenatge als consiliaris dels equips en virtut del servei, no només a la comunitat, sinó especialment als equips que acompanyen en aquesta missió a la santedat que tenim encomanada com a matrimonis. Els consiliaris que es van donar cita van rebre una estola amb el logotip dels Equips de la Mare de Déu brodat.

Discurs d'agraïment als consiliaris:

"En aquesta època que ens ha tocat viure, on hem tocat de prop la desesperança, la por i la solitud, també ens hem obert als altres. Hem trobat el temps que de vegades no tenim, per posat la mirada en els nostres germans, amics, parents, familiars... i hem sortit del nostre melic. Això ens ha fet entendre altres realitats i la grandesa de Déu per ser a tot arreu. I en aquest ser omnipresent us hi hem trobat a vosaltres, consiliaris. Heu estat les seves mans, les seves paraules, el seu consol i la seva esperança. Ens heu transmès la confiança en Déu quan semblava que ja res, ni ningú tenia salvació. I ho fèieu sentint l'enorme solitud, semblant a la mateixa que va sentir Jesús a l'Hort de Getsemaní, tancats entre les parets de les esglésies i les parròquies sense més vida que la vostra. Ni tant sols heu pogut estar amb la vostra família, les vostres mares. Què difícil deu haver estat per a vosaltres viure la pandèmia! Potser per això, quan vam pensar en fer una trobada, finalment, gràcies a aquesta nova normalitat i les vacunes, vam tenir clar de forma contundent i categòrica que havíeu de tenir el nostre reconeixement. Sou el pal de pallar de cadascun dels equips presents i

simplement us volíem donar les gràcies, per ser-hi, sempre. Perquè ens seguïu acompanyant en aquest camí de santificació que vam iniciar el dia que ens vam casar i perquè sigueu essent el nostre exemple d'entrega a Déu Nostre Senyor. Gràcies."

Finalment, i de manera molt entranyable, vam poder gaudir del testimoni del consiliari Paco Jiménez. Ens vam divertir molt amb el testimoni del matrimoni veterà, els Pujadas - Sans. I vam entendre que som esperança per als nous matrimonis, amb el testimoni de la família Zamora - Parellada.

L'acte va concloure amb una missa concelebrada amb els mossens que es van poder quedar i, com que era oberta a la gent de la parròquia, mossèn Joan Sabé, va poder presentar breument els Equips de la Mare de Déu i la tasca d'acompanyament als matrimonis que realitzen des de fa anys.

Meritzell Plana
EMD Barcelona 195

» *Salida de amistad del Equipo de pilotaje*

El pasado 13 de junio al volver de la primera salida de amistad con las parejas del equipo que estamos pilotando, nos sentíamos entusiasmados y más cerca de ellos.

Las reuniones de trabajo son fundamentales, pero también lo son las salidas de amistad, que nos ayudan a cohesionar el equipo, al estar en un ambiente diferente, más distendido y en el que las conversaciones fluyen de forma natural y espontánea.

Os contaremos que hicimos una salida al Santuario del Corredor.

Fuimos hasta la población de Dosrius para asistir a la misa y el rector en la celebración nos dio la bienvenida y al finalizar nos dedicó unas palabras de agradecimiento por compartir con su comunidad la Eucaristía y habló brevemente de nuestro Movimiento, los Equips de la Mare de Déu.

Cogimos los coches en dirección al Santuario por una pista asfaltada de 22 km, en la que nos adentramos en el Parque

Natural del Montnegre. A las 12 buscamos el cobijo de unos árboles y rezamos el Ángelus. Entramos en el Santuario en el que hay la Virgen de Perpetuo Socorro y luego hicimos la ruta que es circular, corta y sin desnivel, perfecta para poder ir hablando, y hacer unas bonitas fotos.

Después de la caminata teníamos que reponer fuerzas y encontramos un sitio perfecto con unas piedras para poder sentarnos a la sombra de unos pinos, compartimos la comida que habíamos llevado y también nos comimos los panecillos bendecidos en la Eucaristía en Dosrius al ser la festividad de Sant Antonio de Padua, que estaban especialmente buenos.

Que bien estábamos, sin prisas y de tertulia, pero nos faltaba el café, así que bajamos a una zona de picnic con cafetería, y nos tomamos cafés, helados. Estábamos tan relajados hasta que del árbol que nos daba sombra, empezaron a caer unas orugas que crearon un poco de caos y ello motivó poner punto final a la excursión y el regreso a nuestros hogares.

Estamos convencidos que esta primera salida nos ha acercado mucho más a todos, así que ya hemos puesto fecha para la siguiente salida.

Ofèlia Gómez y Ramon Burniol

Equip de pilotatge

» *Sabeu què és l'Eri?*

L'Equip Responsable Internacional es va crear el 2001 perquè es va veure la necessitat de coordinar d'alguna forma la globalitat del Moviment. Es tracta d'un equip amb un consiliari i amb diversos matrimonis que són de diferents països. Actualment, el matrimoni responsable de l'ERI són Edgardo i Clarita, de Colòmbia.

Per què es van crear les zones? Perquè el Moviment s'havia expandit per tot el món i, si es volia conservar la unitat, calia facilitar la comunicació de l'Equip Responsable Internacional amb cadascuna de les zones geogràfiques on el Moviment està implantat.

Quantes zones hi ha? Es van crear quatre zones a tot el món, segons afinitats lingüístiques, geogràfiques i culturals: Zona Amèrica, Zona Euràsia, Zona Centre-Europa i Zona Euràfrica. L'Equip Responsable Internacional enllaça amb cadascuna de les quatre zones a través d'un matrimoni responsable.

A quina zona pertanyem? Nosaltres pertanyem a la zona Euràfrica, juntament amb Itàlia, Portugal i l'Àfrica lusòfona i francòfona. La nostra zona suposa una quarta part dels equips del món. També hi ha una funció de solidaritat amb les zones més pobres, perquè a Àfrica hi ha moltes necessitats i les distàncies que han de recórrer els equipistes per fer una trobada són molt grans, i suposen un gran esforç econòmic.

Xavi Aixendri
EMD Tortosa 7

» *In memoriam*

Mossèn José Maria Tomás Prats

El matí del 26 d'abril de 2020, 3r diumenge de Pasqua, en plena pandèmia el Senyor Ressuscitat venia a endur-se a Mn. José Mª Tomás Prats, consiliari de l' Equip de Matrimonis de la Mare de Déu de Tortosa 1.

Actualment Tortosa 1 el formem 5 vídues i un vidu.

Durant els quasi 50 anys que Mn. Tomás ens ha acompanyat en les nostres reunions ha estat un gran consiliari, molt proper i molt estimat per tots, pels nostres fills nets i besnets.

L'Eucaristia ens ha acompanyat en totes les reunions, vivint intensament la presència de l'Església de Jesucrist, la grandesa del sagrament del Matrimoni i l' Esperit del Moviment. Uns sentiments que ens han fet descobrir la gran joia de viure en intensitat la crida de parella i família.

Gràcies mossèn Tomàs per tot el que ens has ajudat i has transmès.

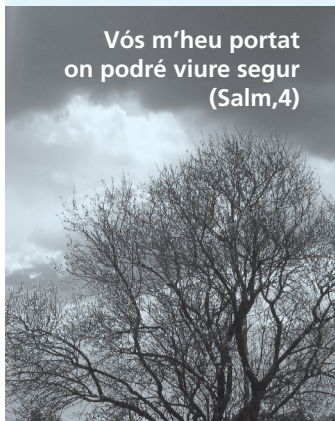
Un dia fa 50 anys, el Senyor Jesús et va posar al nostre camí, no creïem que fos casualitat; Déu en els seus designis ho tenia escrit , que caminariem de la teua mà pels Equips de l Mare de Déu. Tot l'Equip t'estarem sempre molt agraïts. T'estimem!

Gràcies Senyor per compartir amb José Mª Tomás el camí de les nostres vides. Fes que un dia ens poguéssim trobar tots junts a la casa del Pare feliços per sempre recordant les nostres estimades reunions.

EMD Tortosa 1

**Vós m'heu portat
on podré viure segur
(Salm,4)**

AQUEST ANY ENS HAN PRECEDIT A LA CASA DEL PARE...

FRANCESC BOTELLA, de l'EMD Rubí 1, el 23-7-2020.

LLUIS MAS, de l'EMD Barcelona 171, al 2020.

JOSEP VAQUER, de l'EMD Barcelona 31, al 2020.

ANNA M^a DE LA PEÑA, de l'EMD Barcelona 49, al 2020.

TEODOR MOYA, de l'EMD Barcelona 49, al 2020.

CARMEN MARI, de l'EMD Barcelona 49, al 2020.

CONCEPCIÓ CAMPÍ, de l'EMD Barcelona 5, al 2020.

RAMON GUARDIA, de l'EMD Barcelona 169, al 2021.

SEBASTIÀ ABATI, de l'EMD Barcelona 167, el 10-5-2021.

» “Permís, gràcies, perdó”

De ben segur ja heu encertat que la capçalera o títol d'aquest article sorgeix de les paraules del Papa Francesc d'una catequesi sobre la família cristiana del 2015.

Són consells que de seguida es van fer virals i foren recollits per nombroses webs eclesials i no eclesials. En efecte, aquestes paraules “permís”, “gràcies”, “perdó” obren camí per viure bé en la família, per

viure en pau. Són paraules senzilles, però al mateix temps no tan senzilles de dur a la pràctica i engloben una gran força: la força de custodiar la llar, fins i tot a través de milers de dificultats i proves de tota mena; en canvi, si manquen aquestes paraules, a poc a poc s'obren esquerdes que poden fins i tot fer que a la llarga s'esmicoli tot.

La primera paraula és “PERMÍS”: és a dir, entrar en la vida de l'altre, fins i tot quan forma part de la nostra vida, demana la delicadesa d'una actitud no invasora, que renova la confiança i el respecte. La confiança, en definitiva, no autoritza a donar-ho tot per descomptat. I l'amor, quan és més íntim i profund, tant més exigeix el respecte de la llibertat i la capacitat d'esperar que l'altre obri la porta del seu cor. El Papa posava aquest exemple: abans de fer quelcom en família, sol·licitar permís: “Puc fer-ho? T'agrada que ho faci així?” És un llenguatge educat, ple d'amor que fa molt bé a les famílies.

La segona paraula és "GRÀCIES": un cristià que no sap dir gràcies és algú que ha oblidat el llenguatge de Déu. Posava el Papa aquesta anècdota: "Una vegada vaig escoltar dir a una persona gran, molt sàvia, molt bona i senzilla, però amb la saviesa de la pietat de la vida: 'La gratitud és una planta que creix solament a la terra de les ànimes nobles'. Aquesta noblesa de l'ànima, aquesta gràcia de Déu a l'ànima ens impulsa a dir gràcies. És la flor d'una ànima noble".

La tercera paraula és "PERDÓ": paraula difícil, certament, però tan necessària. Si no som capaços de disculpar-nos, significa que tampoc som capaços de perdonar. A la llar on no es demana perdó comença a faltar l'aire. El Papa ens deia que a la vida matrimonial es discuteix a vegades, fins i tot poden "volar els plats", però us dono un consell: mai acabeu el dia sense donar-vos la pau. Heu discutit marit i muller? Els fills amb els pares? No està bé, però aquest no és l'autèntic problema. El problema rau en què aquest sentiment estigui present encara al dia següent. Les paus es poden refer amb un petit gest, una carícia, un signe de tendresa...

Jesús nasqué en una família. Podria haver vingut de manera espectacular, o com un guerrer, o un emperador. No. Vingué com un fill de família. Contemplem aquesta escena tan bonica: la família de Natzaret ens compromet a redescobrir la vocació i la missió de la família, de cada família.

Consiliari Joan Sabé
EMD Barcelona 195

» *Pilotatge a Mallorca*

Està clar que els temps de Déu no són els nostres temps, i que hem de sembrar i sembrar, encara que no sapiguem si això que sembrem florirà i quan ho farà.

Des de fa aproximadament 4 anys, un dels objectius dels EMD de Catalunya i Menorca era constituir equips a Mallorca, una illa on mai no n'hi ha hagut. I per alguna raó que no enteníem, cada vegada que teníem un contacte, quan semblava que sí, sempre arribàvem a via morta. I al final, en aquest moment de pandèmia, quan sembla que tot això de la difusió, de començar equips nous és gairebé impossible, Déu ha fet un regal a la nostra regió: un equip de 5 matrimonis començarà el pilotatge aquest mes de juny a Mallorca.

Volem d'una banda demanar-vos oració per aquest pilotatge, perquè siguem capaços d'acompanyar-los i il·lusionar-los en aquest camí que ara comencen, i perquè sigui el primer de molts equips a Mallorca.

I d'altra banda, transmetre-
us la nostra reflexió: la certesa
de la frase de Sant Ignasi de
Loyola: "Fes les coses com si tot
depengués de tu i confia en Déu
com si tot depengués d'Ell".

Hem de treballar pel Regne
de Déu amb totes les nostres
forces i confiar que el Senyor
traurà els fruits del nostra feina
en el moment adequat, que
segurament no coincidirà amb els
nostres plans i desitjos.

Us animem a tots els equipistes
a difondre la pertinença als Equips
de la Mare de Déu, perquè si en
un moment que ens semblava
impossible ha sorgit un pilotatge...
no podem abaixar la guàrdia. És
la nostra missió, ser ambaixadors i
oferir el nostre gran regal que són
els Equips!

**Victoria García
i Agustín Labrador**
EDIP de Catalunya i
Menorca

L'equip responsable de Menorca s'embarca
cap a la seva nova missió: Mallorca!!!!

Resum de les activitats de l'any

» *La comunicación: un reto a conseguir*

En ocasiones, cuando intentamos comunicarnos con algunas entidades o empresas, nos encontramos con aquello tan socorrido de "todos nuestros agentes están ocupados". Otras veces tropezamos con la dificultad de que nuestro problema no se ajusta a las preguntas que tiene establecido el ordenador que nos contesta, no hay manera de encontrar una rendija para decir lo que queremos.

La comunicación está en el polo opuesto a lo anterior, es una expresión de la comunidad, está ligada a la comunión, a lo que nos une. Favorece la relación y ayuda a que cada persona se sienta parte del grupo. Establece lazos y refuerza la cohesión, ayuda a la conservación y transmisión de los valores, de la cultura, tanto si la comunidad es pequeña como si es grande.

La comunicación es más amplia que la información. A veces nos parece suficiente "dar un comunicado", poner un escrito en el tablón de anuncios, léase *Facebook*, *Twitter*, *WhatsApp* o en la web correspondiente y, en realidad, se trata de información unidireccional como cuando leemos la prensa o vemos la televisión. La comunicación implica ida y vuelta, relación, cercanía, diálogo que aproxima y enriquece el conocimiento mutuo al acercar y contrastar nuestras respectivas percepciones de la realidad.

Las telecomunicaciones nos ayudan, pero también dificultan la cercanía y lo comprobamos estos días cuando para las reuniones empleamos las videoconferencias por la limitación de la presencia causada por la pandemia. Estas reuniones que utilizan Internet limitan el lenguaje corporal, los gestos, incluso las actitudes, la comunicación no verbal. Sin duda son una solución que no sustituye a la reunión presencial, pero ayuda a falta de la habitual.

En los Equipos tenemos, al menos formalmente y dentro de la Iglesia, la comunidad formada por la pareja, el equipo y también la que constituye el sector, la región... ¿cómo fomentar la comunión en estos ámbitos? Claramente la solución pasa no solo por la información sino por la comunicación, la cercanía, el conocimiento, la conciencia de pertenencia a algo valioso a lo que merece adherirse y compartir.

En la comunicación hay una relación, es dar y recibir, es intercambio sobre lo que pensamos y lo que sentimos, en la percepción que tiene cada uno de la realidad. Si solo uno da mensajes, si uno solo da información, es la mitad de la comunicación.

Una buena comunicación en una organización exige el compromiso de los responsables; el que se haga en los dos sentidos, ida y vuelta, pero también en sentido horizontal, no solo de arriba abajo; la coherencia entre lo que se dice y lo que se hace; comunicación en cualquier circunstancia, no sólo en ocasiones. Hay que practicarla como un elemento de gestión, no como un mero producto de la información.

La escucha mutua es fundamental para la comunicación. A veces se corre el riesgo de que cada uno busque la ocasión para poder hablar, para intervenir sin escuchar al otro. Otra dificultad para la escucha son los juicios o prejuicios que emitimos o que tenemos. La escucha requiere el silencio, la aceptación del otro y la empatía. ¿Es así en nuestra sentada?

Marisa Blázquez i Enrique Manzanilla
EMD Barcelona 176

Recés virtual a Menorca

El diumenge 7 de febrer de 2021 ens vam trobar, en línia, els equips Ciutadella 8 i Ciutadella 16 per a fer el recés anual. Tal com he comentat, la trobada va ser en línia a causa del nivell 4 de la crisi sanitària.

Primer de tot vam demanar al consiliari de l'Equip C 16 que ens aportés una reflexió sobre la conversió, ja que estem a punt d'entrar en el temps de Quaresma.

La reflexió, molt ben estructurada, tenia unes pautes imprescindibles si ens volem mantenir en la nostra opció com a cristians i són les següents:

- La pregària: "hem d'entrar en el ritme del temps de Déu"
- El discerniment: identificar les nostres temptacions, les infidelitats
- La conversió: "fins que no descobrim que ens hem d'abandonar a les mans de Déu no podrem viure una autèntica conversió".

Cada participant (11 en total) va començar primer la sessió amb una pregària sobre les benaurances de la Quaresma, després cada parella va expressar la seva reflexió amb molta sinceritat i senzillesa de cor, i al final vàrem resar tots junts a la Verge Maria, la nostra protectora.

Personalment, com a responsables de l'Equip C 8, pensem que ha estat una bona idea fer el recés en línia, ja que si no es podia fer presencialment, hem aprofitat els mitjans tècnics que tenim a l'abast per fer possible aquesta trobada.

Bel Marquès i Joan Mercadal
Responsables de l'EMD Ciutadella 8 (Menorca)

Marc

Avui, 7 de febrer, l'Equip C 16, ha viscut el recés de cada any, d'una manera ben especial. La situació sanitària que vivim a Menorca (fase 4) ens ha obligat a trobar altres vies de comunicació i relació. L'opció escollida ha estat mitjançant un enllaç de *Google Meet*. Hem estat

9 parelles i els dos consiliaris. El tema de la trobada ha estat: **conversió i missió**. El material, elaborat pel consiliari Bosco Martí, ens va arribar a cada matrimoni dos dies abans de la trobada i així, cadascú s'ha organitzat per treballar-lo en profunditat, compartir-ho en parella i ja finalment, fer una aportació breu en el moment del recés virtual. Hem començat amb una pregària visualitzada a la pantalla sobre les Benaurances. Després ens hem anat presentant i hem compartit la reflexió personal.

El tema convidava a parlar dels deserts que vivim, de les pors i moments de foscors que sentim. Les paraules que hem compartit estaven ben encertades amb els moments de pandèmia i confinament parcial que vivim. També hem ressaltat les pautes que ens proposa Jesús, com són la pregària, el discerniment i la conversió. Quan la pregària es converteix en hàbit, ens apropa a la Paraula de Déu. Un cop interioritzada aquesta Paraula, podem descobrir com Jesús ens convida a la conversió i a ser missioners i testimonis de l'Esperit. És quan sentim que Ell habita en nosaltres, quan Ell és el nostre diàleg més íntim, quan confiem la nostra essència a les seves mans.

L'experiència ha estat ben polida, gratificant i íntima. Entre tots hem agraït el clima de sinceritat que hi ha hagut, l'autenticitat de cada parella ha estat molt enriquidora i el respecte del torn de paraula ho ha posat fàcil. Ha estat tot un repte, que hem valorat molt positivament. Veure'ns el somriure, ha estat tot un plaer, que avui per avui, enyorem molt!

Rosa Jofre Guasch i Fel Pons Pons

Responsables de l'EMD Ciutadella 16 (Menorca)

Un equipo, una pequeña familia

Cuando pensamos en la palabra equipo, nos viene a la cabeza el lema: "¡Todos a una!" Y ahora vemos que es exactamente así. Cada uno tiene su manera de ser, cada matrimonio una manera de entender la familia y de educar a sus hijos. En nuestro equipo somos de diferentes ideologías, costumbres y personalidades... y todas estas diferencias lejos de separar al grupo, hacen que se enriquezca, ya que nos movemos por una misma idea: ¡La vida en Dios! Hemos constatado que es ÉL quien une nuestros matrimonios y eso nos fortalece y ayuda a crecer en nuestro día a día.

Entre todos nos alimentamos de la palabra de Dios, nos alentamos para poder seguir una regla de vida, nos ayudamos en la plegaria...Y, ante todo, sabemos que frente a cualquier dificultad que nos deparará la vida, nuestro equipo estará ahí, para reforzar nuestra unión y seguir adelante.

Para nosotros, el equipo es la compañía perfecta para reunirnos con Cristo.

Damos gracias a Dios, por poder decir que somos de los Equipos de Nuestra Señora.

Fran Sastre i Montse Bombí

EMD Barcelona 195

Abril

Any “*Família Amoris Laetitia*”

El Papa Francesc ens ha convocat per celebrar l'any dedicat a “Família Amoris Laetitia” en el cinquè aniversari de la publicació de l'exhortació apostòlica dedicada a l'alegria de l'Amor.

L'experiència de la pandèmia ha posat de relleu el paper central de la Família com a Església domèstica i la importància de reforçar els llaços comunitaris entre famílies que fan de l'Església una “Família de Famílies”.

L'objectiu principal d'aquest any és difondre el contingut de l'exhortació apostòlica “Amoris Laetitia”, per “fer experimentar que l'Evangeli de la família és alegria que omple el cor i la vida sencera”.

També volem anunciar que el sagrament del matrimoni és un do que té en si mateix una força transformadora de l'amor humà.

Un altre dels objectius principals d'aquest any és fer a les famílies protagonistes de la Pastoral familiar, convertint-la en transversal, per a incloure als esposos, als fillets, als joves, a les persones majors i les situacions de fragilitat familiar.

A la nostra Diòcesi ja estem preparant algunes iniciatives a organitzar durant aquest any, i comptem amb la inestimable col·laboració dels matrimonis que formen els Equips de la Mare de Déu, que ja han participat de manera activa en la preparació de la Missa d'inici d'aquest any, celebrada a la Catedral de Menorca, el 21 de març de 2021.

Amb l'alegria que ens reporta l'Amor vertader i l'ajut de la Sagrada Família de Natzaret preparar-nos per començar aquest any dedicat a la família.

Tolo Frau i Juana Anglada

Secretariat de Família i Vida
Diòcesi de Menorca

Maig

Escoltar la veu del Senyor. ¿Com ens parla Déu a través de la pandèmia?

El passat diumenge dia 14 de març, el nostre bisbe Francesc Conesa Ferrer va fer una xerrada adreçada a tots els matrimonis dels EMD de Menorca que duia per títol **"Escoltar la veu del Senyor. Com ens parla Déu a través de la pandèmia?"**. L'acte es va celebrar a l'església de Santa Maria de Ferreries, que per les seves dimensions permetia l'assistència de tots els equipistes.

El bisbe ens convidava a reflexionar sobre la seva aportació a través d'un qüestionari. Cada parella estava convidada a dedicar-hi un temps d'assentada, i que es pogués compartir entre tots els membres del propi equip en una trobada posterior. L'equip C9 ha volgut compartir amb tots nosaltres la seva reflexió.

Som fràgils. Com hem viscut la consciència de la nostra fragilitat? ¿L'assumim en pau?

Varietat d'opinions per varietat de circumstàncies, més fragilitat si ha afectat a persones més properes o no.

Açò si amb molt de respecte per les conseqüències que causa als més febles. Amb tranquil·litat si seguim les mesures recomanades, ja que a la nostra Illa, la situació no ha estat dramàtica.

El que sí sabem és que la fragilitat ens ha fet a tots iguals davant la pandèmia, no ha escollit entre pobres i rics, poderosos i febles.

Ser conscients de que la situació ha passat per fases de xoc, després d'adaptació, i després de més tranquil·litat.

La saviesa ha passat per tenir un criteri propi a base d'informacions contrastades, creient en les recomanacions sense por.

Tenim la sort de creure en Déu, ja que ens ha donat Pau, ha estat el nostre Refugi i la nostra Fortalesa.

Necessitem els altres. Ens sentim germans de tots? ¿Ens preocupa el bé de la societat?

La societat actual ens convida a construir **murs**, però estem tots predisposats a construir **ponts**. Germanor, família, forma part de la nostra vida diària amb COVID-19 o sense. Som conscients que necessitem els altres.

També sentim impotència, per no poder fer més que petites cosetes, ja que el problema és mundial.

Sempre intentam facilitar la relació perquè a vegades ens costa i l'altre no es deixa.

Respectar la creació. Com vivim la nostra relació amb la natura?

Gaudim de la natura, de la nostra preciosa Illa,

Som respectuosos amb els recursos, intentam ser moderats i equilibrats amb el consum i el malbaratament de ses coses.

Revisar els nostres valors. Durant aquest temps de pandèmia, ¿quins valors hem descobert?

Redescoberts més que descoberts, valoram més ses coses i ses persones.

Maig

Conviure en família, passar més temps amb els fills, o relacionar-nos amb ells encara que sigui per altres mitjans que no són els de contacte físic.

Valorar més ses persones. Ja que acompanyats és més fàcil i gratificant viure. Descobrir sa duresa de sa soledat.

Que sa fe en línia és possible però no viable, necessitam sa presencialitat. Decepció i denuncia sobre algunes faccions o actuacions religioses.

Curar el teixit social. Què podem aportar per curar el teixit de la nostra societat? Ja que ha estat un problema mundial, hem d'anar a una ja que si no, no ens sortirem, hem de trobar una solució global.

Responsabilitat individual personal i col·lectiva, entrega i solidaritat posant-nos sa vacuna. Denuncia i valentia davant dels abusos, i davant del teixit social de sa classe política que no es posa d'acord en es bé comú.

La serenor social té una importància vital per afrontar sa situació.

Solidaritat. Estem escoltant la veu del Senyor que ens convida a ser solidaris? Som solidaris?

A qui podem arribar?

A nivell personal no pots abastar els problemes de tothom, hem de donar importància a les entitats i ajudar, aportant doblers, productes, temps.

Recolzar ses polítiques d'ajuda als més pobres.

Estalonar ses parts estructurades (Càritas, Creu Roja).

Escoltar i ser empàtics, voler ajudar amb sa càrrega de s'altre perquè li sigui més lleugera.

Forts en l'esperança. Ens hem deixat vèncer pel pessimisme i el cansament?

Som un poc pessimistes amb els governants, malgrat els seus esforços, ens cansa i rebutgem la seva falta d'empatia per arribar a acords entre les ideologies. Que imposin eixa la seva ideologia abans del bé comú, no ens agrada gens.

Sa sorpresa de com sa societat s'adapta i cerca solucions per seguir en contacte i establir llaços entre uns i altres.

La llum de saber que hi ha grans persones que dediquen molt de temps en benefici dels altres. Importància de sa família amb l'exhortació del Papa Francesc "Amores Laetitia". La família sosté el teixit.

La llum de dedicar l'any litúrgic a la Família.

EMD Ciutadella C9

Sector B Menorca

Recés del sector del Vallès de 2021

El passat 20 de març, el Sector del Vallès ens vam trobar per compartir un espai de reflexió i silenci en la Quaresma. Ens va acollir l'Església de Sant Esteve de Castellar del Vallès.

Va ser un goig el retrobament. Sense poder-nos abraçar ens comunicàvem amb intensitat amb la mirada. Mai la mirada ha sigut tant important, sense la possibilitat de poder-nos abraçar i estrènyer, la mirada ha esdevingut l'eina per transmetre tot l'afecte que sentim els uns per als altres. Mai les mirades han estat tant intenses i significatives.

Un espai de reflexió, silenci i pregària conjunta ja són sempre d'un gran enriquiment personal i espiritual, però aquesta vegada compartíem el goig del retrobament esperat durant molt de temps amb la incertesa de no saber quan ho podrem repetir. Per tal de fer present tots els membres del Sector, ens acompanyaven 11 espelmes, una per cada equip.

Vam recordar amb dolor els que ja no hi són i amb alegria vam celebrar l'esperança del demà, descobrint a cada pas que no estem sols.

El material utilitzat pel Recés es va basar en el material de reflexió i pregària que proposava l'Espai Sagrat (Jesuïtes) d'aquest any.

En la introducció al Recés ens recordaven com la temporada de Quaresma ens ofereix una oportunitat per reflexionar i per pregar sobre la nostra experiència

Maig

recent i les dificultats i les possibilitats que ens presenta. El 2020 ens ha desafiat, individualment i col·lectivament, de formes que ningú no podia imaginar. Ens ha confrontat amb la pregunta de si volem que les coses tornin a ser com abans o si intentem "tornar a créixer" i esdevenir millors. Estem convidats a reflexionar en quin tipus de persones desitgem convertir-nos realment, i quina mena de món esperem transmetre a les generacions futures. Cadascun de nosaltres juga el seu rol personal en la gran història de la transformació. Podríem pensar que la "transformació" no fa per a nosaltres, gent insignificant. Els sants i els herois són els qui transformen el món, no nosaltres humils pelegrins en un camí pedregós. De fet, la veritat és tot el contrari. La transformació arriba gràcies a cada pelegrí d'un en un, pas a pas, de vegades dolorós, pels camins pedregosos de la vida. L'Evangelí ens ofereix una visió i un mapa per aquest viatge.

Va ser una jornada molt plena, on ens vam sentir en pau i prop de Déu.

Creiem que en aquests moments atrafegats i incerts que vivim, el fet d'haver pogut fer-nos el regal de disposar d'una estona per pregar i reflexionar tots junts, no té preu. Esperem poder-ho repetir ben aviat.

José Luis Pérez i Pilar Tache

EMD Sabadell 4

Trobada de l'Equip 157 de Barcelona

3 d'abril de 2021, Dissabte de Glòria

Des del mes de juny de 2020, darrera trobada de l'equip amb mascaretes per la inesperada pandèmia de la COVID-19, ha estat impossible fer les reunions mensuals d'aquest curs. Tot i els propòsits de fer el tema d'estudi i les oracions comunitàries, no hem posat en marxa les reunions virtuals. Potser si algú ens hagués ajudat en l'afer, però les edats dels membres de l'equip amb les seves dificultats personals, de salut i família no ha estat possible. Tanmateix una unió espiritual ens arrossega a ser dels EMD...

I amb la proposta dels responsables de fer trobades a l'aire lliure va retornar la il·lusió de retrobar-nos així que el temps obrís les clarianes del sol. I així ha estat el 3 d'abril amb l'alegria al nostres cors i amb un cel blau, un sol que enlluerna, en el terrat de la casa de la Priscil·la on es veu l'alçada de la parròquia del Carmel, el Montseny al fons i un seguit de teulades i terrats dels seus veïns, no paraven tots d'enraonar, fins que vàrem decidir seguir la metodologia tant adient dels Equips.

Maig

La pregària en aquest dissabte de Glòria va fer referència a l'oració litúrgica: Sant Joan Pau II: acte de consagració dels Joves a Maria. "He aquí a la teva Mare" (Joan 19,27)... de la pàgina 53 del tema d'estudi d'enguany... El nostre consiliari Pare Raül Valentí Masana va fer al·lusió a la veu del Papa Francesc, on l'oració obre la porta a la Esperança: Els homes i les dones que resen saben que l'esperança és més forta que el desànim... els homes i les dones d'oració porten en els seus rostres raig de llum... Audiència General de 20 de maig 2020.

I aquí ens trobàvem tots amb l'esperança de seguir endavant, on l'oració amb el Pare i Maria és la força principal dels nostres camins. Tot i que començarem el primer capítol del tema d'estudi pel mes de maig, tota vivència en aquest moment ens ajuda a posar-nos al costat de persones amb més necessitats que nosaltres, com per exemple la recollida de medicaments per a la gent de Veneçuela que coneix molt de prop el nostre consiliari.

Eulàlia Sauret

EMD Barcelona 157

Acció de gràcies dels Matrimonis dels EMD

Senyor, en primer lloc et volem donar gràcies per tenir la possibilitat, després de molt de temps, de poder gaudir d'aquest nou retrobament amb tots els equipistes i poder compartir un matí de convivència i reflexió quaresmal que ens ajudi a preparar-nos cap a una nova Pasqua de resurrecció i, sobretot, per poder-nos tornar a veure amb tots els membres del nostre grup que tant enyorem ja que després de tants anys són part de la nostra família.

Avui, després d'un any del començament d'aquest malson, on hem pogut veure i sentir la fragilitat de la humanitat en tots els seus aspectes, et volem donar gràcies d'una forma especial per tots aquells que, d'una manera valenta i entregada, fan feina a primera línia: infermeres, investigadores, cuidadores de gent gran i tants d'altres que diàriament viuen de primera mà les conseqüències d'aquesta pandèmia, i de d'aquells que, sense ser notícia, amb petits gestos solidaris han estat al costat dels més necessitats.

Ara més que mai, després de confinaments i restriccions, sentim la necessitat de poder gaudir d'espais lliures i de la natura; et donam gràcies per viure en aquest trosset de paradís que és Menorca on podem gaudir de la meravella de la teva creació; ens sentim uns privilegiats i a la vegada responsables de seguir cuidant i defensant la nostra illa.

Et donam gràcies pel do de la fe que, en moments de debilitats, es fa més present i ens dóna la força per encarar amb coratge els entrebancs que ens duu la vida, sabent que Tu ets sempre al nostre costat per afrontar-los i superar-los.

Bep Coll i Sagra Carreres

EMD Ferreries 12

Trobada quaresmal dels EMD

Una trobada quaresmal aplega el diumenge 14 de març a Santa Maria de Ferreries més de 60 persones vinculades als Equips de la Mare de Déu. El fet de no poder celebrar exercicis espirituals va fer que optéssim per una xerrada seguida d'una eucaristia.

El cant "Busquem al Senyor" dona inici a la jornada. Tot seguit el bisbe ofereix una meditació sobre el signe del temps de la pandèmia responent a la pregunta "que ens vol dir Déu?", i proposa 7 aspectes suggerits per la reflexió a la llum de la Paraula i de l'Esperit: som fràgils, necessitam els altres, hem de respectar la creació, revisar els nostres valors, curar el teixit social, practicar la solidaritat i mantenir-nos forts en l'esperança.

Aquesta reflexió es pot trobar en aquest enllaç a YouTube del Bisbat de Menorca:

<https://www.youtube.com/watch?v=deMYCnDzGcs>

Tot seguit, el bisbe, el consiliari responsable Berto Vidal i el diaca Joan Mercadal, membre dels Equips, concelebraren l'Eucaristia.

Basi Martí i Goretti Triay
EDIP Menorca

Maig

Celebració dels 50 anys de prevere del nostre consiliari

Amb molta alegria volem comunicar que el nostre consiliari, Llorenç Vidal Pelegrí, el 18 d'abril va celebrar els 50 anys com a prevere. Us compartim un parell d'imatges d'aquest dia i dues de les pregàries que es van llegir a la celebració:

“Preguem per les famílies, avui especialment per les que formen part dels Equips de matrimonis de la Mare de Déu del qual en Llorenç fa anys ens acompanya com a consiliari al nostre grup. Que el diàleg, la pregària i la formació ens ajudin a viure més plenament el sagrament del matrimoni.”

“Preguem per en Llorenç, que el Senyor el sostengui i acompanyi en el seu ministeri sacerdotal, del qual avui amb molta alegria celebra el seu 50 aniversari. Que el seu testimoni de fidelitat a Déu, de senzillesa, de presència discreta i humil, sigui per a tots noltros signe de l'Amor de Déu enmig nostre.”

Gràcies, Llorenç, per fer camí junts com a equip dels EMD.

**EMD
CIUTADELLA 14**

Un retiro para vivirlo en casa

La idea principal surge de una frase el padre Henri Caffarel:
“El amor se alimenta de la belleza”

A partir de esta afirmación, os proponemos un fin de semana, juntos marido y mujer – con o sin niños – para redescubrir a vuestro cónyuge, vuestros hijos, las personas que viven con vosotros y el lugar donde vivís, sobre este tema de la belleza, pues el amor se alimenta de la belleza.

Estaría bien que, desde el viernes por la noche, si es en un fin de semana cuando os proponéis vivir este retiro, organicéis vuestro plan en función de vuestras necesidades: comida, niños, salida...

En este fin de semana, organizaros tiempos de silencio, de oración, un tiempo para la Sentada. Este último puede ser en pareja evidentemente – este es el objetivo – pero también puede hacerse en familia; os daremos algunas pistas.

Prever los horarios para:

Un tiempo de oración, intercesión, y acción de gracias, en pareja o en familia

Una meditación sobre el texto de Benedicto XVI, solo o en pareja

Un tiempo para un intercambio de “regalos” en pareja o en familia

Un tiempo para la Sentada

Una oración sobre el evangelio del domingo o sobre un texto bíblico a vuestra elección.

Además de la organización de la agenda del fin de semana, os proponemos, la víspera, que miréis a vuestro alrededor, en el sitio donde residís, un objeto, un sitio que os parezca bello, sin hacer nada, sin decir nada, sino pensarlo para uno mismo.

Este regalo lo ofreceréis después, al día siguiente, a vuestro cónyuge, a vuestros hijos.

¿Qué es la belleza?

Belleza

1. f. Cualidad de bello.

2. f. Persona o cosa notable por su hermosura.

Bello, lla Del lat. *bellus* ‘bonito2’.

1. adj. Que, por la perfección de sus formas, complace a la vista o al oído y, por ext., al espíritu.

Maig

Algunos sinónimos de belleza

HERMOSURA, ATRACTIVO, ENCANTO, PRECIOSIDAD, LINDEZA, PRIMOR, GRACIA, PERFECCIÓN, SUBLIMIDAD, EXCELENCIA, ESPLENDOR, MAGNIFICENCIA

Somos sensibles a la belleza incluso con la dificultad, es decir imposibilidad, de decir exactamente lo que es la belleza. Hay que admitir por consiguiente, que tenemos dentro de nosotros una facultad que nos da la posibilidad de darnos cuenta y de reconocer la belleza. Pero ¿podemos explicar lo que queremos decir cuando hablamos de una cosa bella? ¿Hablamos en el mismo sentido de la belleza de una flor y de la belleza de una estatua? Ciertamente tanto en un caso como en otro, se trata de expresar una emoción estética,

pero no son por las mismas razones por las que experimentamos tal emoción¹.

Tener en cuenta que aquí se trata de belleza física, de belleza de la naturaleza, de belleza que puedan contemplar los ojos.

Es a esta belleza a la que vamos a dedicar este fin de semana. ¿Descubrir? No, sino a aproximarnos con infinito respeto a este misterio.

¿Cuál es el misterio que habita en mi cónyuge?

¿Cuál es el misterio que hay en cada uno de nuestros hijos?

¿Cuál es el misterio que hay en nuestros padres, vivos o fallecidos?

¿Cuál es la belleza que nos desvelan en su ser, sus vidas, sus elecciones, sus palabras, sus silencios...?

**Pues por la grandeza y
hermosura de las criaturas
se descubre por analogía a su
Creador (Sb 13, 5)**

¹ Alain CHAUVE, Inspector de Pedagogía Regional de Filosofía. Curso de filosofía impartido en el Programa Europa, Educación, Escuela Difusión en videoconferencia el 4 de febrero de 2016.

Ten por modelo las palabras sanas que has oído de mí en la fe y el amor que tienen su fundamento en Cristo Jesús. Vela por el precioso depósito con la ayuda del Espíritu Santo que habita en nosotros. (2 Tm 1, 13-14)

Porque nos apremia el amor de Cristo al considerar que, si uno murió por todos, todos murieron. Y Cristo murió por todos, para que los que viven ya no vivan para sí, sino para el que murió y resucitó por ellos. De modo que nosotros desde ahora no conocemos a nadie según la carne; si alguna vez conocimos a Cristo según la carne, ahora ya no lo conocemos así. Por tanto, si alguno está en Cristo es una criatura nueva. Lo viejo ha pasado, ha comenzado lo nuevo. (2 Co 5, 14-17)

Para un tiempo de meditación **La lección sobre la belleza de Benedicto XVI**

Os proponemos dedicar un tiempo de meditación a la lección sobre la belleza de Benedicto XVI, puede ser en pareja, incluso según la edad de vuestros hijos, con ellos.

Extracto del discurso del Papa en la Capilla Sixtina, el 21 de noviembre de 2009 en una asamblea de artistas²:

(...) Lamentablemente, el momento actual no sólo está marcado por fenómenos negativos a nivel social y económico, sino también por una esperanza cada vez más débil, por cierta desconfianza en las relaciones humanas, de manera que aumentan los signos de resignación, de agresividad y de desesperación. Además, el mundo en que vivimos corre el riesgo de cambiar su rostro a causa de la acción no siempre sensata del hombre, que, en lugar de cultivar su belleza, explota sin conciencia los recursos del planeta en beneficio de pocos y a menudo daña sus maravillas naturales.

¿Qué puede volver a dar entusiasmo y confianza, qué puede alentar al espíritu humano a encontrar de nuevo el camino, a levantar la mirada hacia el horizonte, a soñar con una vida digna de su vocación, sino la belleza?

Vosotros, queridos artistas, sabéis bien que la experiencia de la belleza, de la belleza auténtica, no efímera ni superficial, no es algo accesorio o secundario en la búsqueda del sentido y de la felicidad, porque esa experiencia no aleja de la realidad, sino, al contrario, lleva a una confrontación abierta con la vida diaria, para liberarla de la oscuridad y transfigurarla, a fin de hacerla luminosa y bella.

Una función esencial de la verdadera belleza, que ya puso de relieve Platón, consiste en dar al hombre una saludable “sacudida”, que lo hace salir de sí mismo, lo arranca de la resignación, del acomodamiento del día a día e incluso lo hace sufrir, como un dardo que lo hiere, pero precisamente de este modo lo “despierta” y le vuelve a abrir los ojos del corazón y de la mente, dándole alas e impulsándolo hacia lo alto. La expresión de Dostoievski que voy a citar es sin duda atrevida y paradójica,

² El discurso completo se puede ver en http://www.vatican.va/content/benedict-xvi/es/speeches/2009/november/documents/hf_ben-xvi_spe_20091121_artisti.html

Maig

pero invita a reflexionar: “La humanidad puede vivir —dice— sin la ciencia, puede vivir sin pan, pero nunca podría vivir sin la belleza, porque ya no habría motivo para estar en el mundo.

Todo el secreto está aquí, toda la historia está aquí. En la misma línea dice el pintor Georges Braque: “El arte está hecho para turbar, mientras que la ciencia tranquiliza”. La belleza impresiona, pero precisamente así recuerda al hombre su destino último, lo pone de nuevo en marcha, lo llena de nueva esperanza, le da la valentía para vivir a fondo el don único de la existencia.

Para un tiempo de intercambio de regalos

Dedicar un tiempo para intercambio de regalos, es decir ese objeto, o ese lugar o esa situación en vuestra casa, vuestro apartamento, vuestro jardín o balcón, en que encontraréis belleza. Vais a ofrecerlo a los que viven contigo, mostrárselo, describírselo, decirles por qué y en qué lo encontraréis bello. Cuál es su belleza interna, la que os afecta y que os da vida. Vais a hacer que descubran con vuestros ojos, ese lugar donde vivís juntos y donde os sentís a gusto.

Al terminar de compartir lo anterior sería adecuado terminar con una acción de gracias: dar gracias al Señor por todo lo que os ha dado; dar gracias al Señor por esa belleza que descubriste en vosotros mismos; a vuestro alrededor; que habéis creado en vuestro hogar.

Para un tiempo dedicado al Deber de Sentarse

Oración con el SALMO 138, 1-18, 23-24

1. Señor, tú me sondeas y me conoces.
2. Me conoces cuando me siento o me levanto, de lejos penetras mis pensamientos.
3. Distingues mi camino y mi descanso, todas mis sendas te son familiares.
4. No ha llegado la palabra a mi lengua, y ya, Señor, te la sabes toda.
5. Me estrechas detrás y delante, me cubres con tu palma.
6. Tanto saber me sobrepasa, es sublime, y no lo abarco.
7. ¿A dónde iré lejos de tu aliento, adónde escaparé de tu mirada?
8. Si escalo el cielo, allí estás tú; si me acuesto en el abismo, allí te encuentro.
9. Si vuelo hasta el margen de la aurora, si emigro hasta el confín del mar.
10. Allí me alcanzará tu izquierda, me agarrará tu derecha.
11. Si digo: «Que al menos la tiniebla me encubra, que la luz se haga noche en torno a mí».
12. Ni la tiniebla es oscura para ti, la noche es clara como el día, la tiniebla es como luz para ti.

13. Tú has creado mis entrañas, me has tejido en el seno materno.

14. Te doy gracias porque me has plasmado portentosamente, porque son admirables tus obras: mi alma lo reconoce agradecida,

15. No desconocías mis huesos. Cuando, en lo oculto, me iba formando, y entretejiendo en lo profundo de la tierra,

16. Tus ojos veían mi ser aún informe, todos mis días estaban escritos en tu libro, estaban calculados antes de que llegase el primero.

17. ¡Qué incomparables encuentro tus diseños, Dios mío, ¡qué inmenso es su conjunto!

18. Si me pongo a contarlos, son más que arena; si los doy por terminados, aún me quedas tú.

19. Sondéame, oh, Dios, y conoce mi corazón, ponme a prueba y conoce mis sentimientos,

20. Mira si mi camino se desvía, guíame por el camino eterno.

Después de un rato de oración, de acción de gracias con el salmo, decirse cada uno al otro qué belleza he descubierto en ti, qué belleza me atrae de ti, o que me interroga, y dar gracias por lo que el Señor nos da para descubrir en cada uno de nosotros, de nuestro cónyuge, de nuestros hijos, de nuestros padres, de nuestros prójimos.

Revivir nuestro encuentro como matrimonio, nuestros primeros instantes juntos, nuestros primeros pasos, nuestro descubrimiento uno de otro. Si es adecuado, podéis hacer que vuestros hijos descubran lo que ha sido el origen de vuestro amor, el origen de su familia...

Juny

Que mi boca cante tu alabanza³

1

De Ti, Señor, nuestra vida nació
Que mi boca cante tu alabanza
Tú eres mi apoyo y refugio, Señor
Que mi boca cante tu alabanza
En Ti se alegra y canta mi ser
Que mi boca cante tu alabanza
Mi confianza está en tu bondad
Que mi boca cante tu alabanza
Te alabamos hoy, por tu poder
Te alabamos por tu bondad
Gloria a Ti, Señor, Tú, vencedor
Que me inunde tu gran amor
Que mi boca cante tu alabanza

2

En nuestras noches Tú eres la luz
Que mi boca cante tu alabanza
En nuestro andar brillas con claridad
Que mi boca cante tu alabanza
En nuestras pruebas la fuerza nos das
Que mi boca cante tu alabanza
Tú, en el combate, la roca y la paz
Que mi boca cante tu alabanza
Te alabamos hoy, por tu poder
Te alabamos por tu bondad
Gloria a Ti, Señor, Tú, vencedor
Que me inunde tu gran amor
Que mi boca cante tu alabanza

3

A los perdidos viniste a salvar
Que mi boca cante tu alabanza
Su corazón quieres Tú transformar
Que mi boca cante tu alabanza
En sus angustias clamaron a Ti
Que mi boca cante tu alabanza
Has escuchado su voz, oh Señor
Que mi boca cante tu alabanza
Te alabamos hoy, por tu poder
Te alabamos por tu bondad
Gloria a Ti, Señor, Tú, vencedor
Que me inunde tu gran amor
Que mi boca cante tu alabanza

4

Del enemigo me has hecho vence
Que mi boca cante tu alabanza
Del agresor tú me has hecho triunfar
Que mi boca cante tu alabanza
Gracias Señor, esta es mi oración
Que mi boca cante tu alabanza
Siempre tu nombre yo bendeciré
Que mi boca cante tu alabanza

Te alabamos hoy, por tu poder
Te alabamos por tu bondad
Gloria a Ti, Señor, Tú, vencedor
Que me inunde tu gran amor
Que mi boca cante tu alabanza

3. La canción se puede escuchar en <https://www.youtube.com/watch?v=v7rf3BB1Mc8> La referencia de la versión francesa es: Paroles et musique: Communauté de l'Emmanuel (F. Deboeuf)

Introducció

Diumenge dia 16 de maig, dalt el Toro, als peus de la Mare de Déu, hi hagué la pregària que posava punt i final als actes organitzats en motiu de la Setmana de la Família, organitzada des de la nostra diòcesis i pel Secretariat de Família.

A partir de breus fragments de l'Encíclica *Amoris Laetitia* una sèrie de testimonis compartiren la seva reflexió en veu alta.

Agraïm sincerament la disponibilitat de tots els testimonis.

Basi Martí i Goretti Triay

EDIP Menorca

Setmana de la família “Amoris Laetitia” pregària conjunta al Santuari de la Mare de Déu del Toro

Capítol IV: L'amor en el matrimoni

El tema de l'amor -fonament de tota relació amb Déu i els altres- al capítol IV, se centra en el matrimoni.

El matrimoni és una aliança d'amor per a tota la vida entre un home i una dona, i el fonament perquè aquesta profunda i íntima relació -una sola carn- perduri en el temps, és la creixença i maduració de l'amor.

El matrimoni cristià, pel sagrament rebut el dia del casament, rep el suport de la gràcia de l'Esperit vessada damunt d'ells. Així, fer que l'amor creixi dia a dia, no dependrà exclusivament del voluntarisme dels esposos, sinó que comptarà amb l'acció de l'Esperit Sant que anirà transformant els seus cors per a l'acollida plena de l'altre, fins i tot amb els seus defectes.

Tot creient que vol ser deixeble de Jesucrist reconeix el gran amor de Déu Pare, manifestat a través del seu Fill, i el regal d'aquest immens amor, el capacita per estimar-lo i estimar els altres, únic camí per a l'autèntica felicitat. Quan un home i una dona es professen un amor exclusiu i el segellen pel sagrament del matrimoni són cridats a recórrer junts el camí de la santedat, que els omplirà de pau i alegria. Açò no significa que hagi de ser un camí de roses, com ens vol fer creure una publicitat enganyosa.

A la vida, es presenten dificultats, tensions, situacions doloroses... però, a més de l'ajut que suposa afrontar-les junts, tenim Jesucrist enmig nostre que ens duu de la mà i ens dona força per superar els problemes i consolar, als moments de desànim; sentir la seva presència, a través de la pregària, ens omple de pau i serenitat i ens deixem anar, amb total confiança, als braços de Déu Pare. Ara bé, el projecte comú d'un matrimoni entre creients no s'aconsegueix a base d'obligacions i preceptes, és indispensable treballar dia a dia perquè la nostra manera d'estimar s'assembli el màxim possible a la forma com Crist ens estima i perdona a tots, sense límits i fins a l'extrem. Açò significa anar-se desprenent de l'egoisme no només personal, sinó també de parella, perquè l'amor autèntic implica obertura, sortir de nosaltres mateixos per anar a l'encontre dels altres: els fills, en primer lloc, per esdevenir, junts, una família on regni l'alegria de l'amor, i després els amics, els veïns, la família de Déu (l'Església) i el proïsme en general, amb especial dedicació als qui estan més necessitats d'amor.

Que l'amor conjugal dels matrimonis cristians sigui una imatge, cada vegada més fidedigna, de l'amor de Crist per la seva Església.

Diego Dubón i Teresa Jansà

EMD Maó 1

Rocío y Pedro un matrimonio más

Aprovechando que se había preparado la semana en motivo del aniversario de la exhortación apostólica “Amoris Laetitia” se invitó a los responsables de la superregión de España, Rocío Yñiguez y Pedro Ruiz-Berdejo a dar una conferencia/testimonio exponiendo su visión de “el matrimonio cristiano en la sociedad actual”.

El viernes fue un día intenso para ellos, ya que, trasladarse de Sevilla a Menorca haciendo escala en Barcelona, participar en una reunión y después la conferencia fue agotador.

Por eso el sábado tuvimos el privilegio de estar con ellos unas horas, aprovechamos para enseñarles algunos parajes de la isla, ya que todavía no la conocían, así como compartir una agradable comida, y poder hablar de la realidad de los matrimonios en general y también de los ENS en particular.

Un matrimonio más, si, una pareja con sus respectivos trabajos, (el abogado, ella profesora de universidad) pero que además comparten con su familia e hijos el cargo de responsables de la superregión ENS de España, un cargo que supone mucho trabajo extra, viajes, comunicarse con todas las regiones, ver realidades, superar retos, buscar soluciones, y también compartir esperanzas, y todo esto con una alegría y disponibilidad absoluta.

Gracias Rocío y Pedro, fue un día encantador, hablamos como si nos conociéramos de toda la vida, incluso de temas personales y concretos, nos conmovió vuestra fe, profunda i sincera, se ve y se nota que Dios os da una gran fuerza en todo lo que hacéis, transmitiendo alegría y veracidad.

Gracias Pedro y Rocío por dedicar unas horas a Menorca y para Menorca, gracias por contagiarnos de vuestra alegría y darnos esperanza, reafirmando que los ENS es un medio muy concreto para conseguir llevar el matrimonio a la felicidad que Dios nos ha encomendado.

¡Recibid un fuerte abrazo!

Basi Martí y Goretti Triay
EDIP Menorca

AVUI VIVIM EN UN MÓN ON LA IMATGE S'HA convertit en un tret del tot imprescindible. Ho constatarem en la gran majoria de les xarxes socials: Instagram, Facebook, whatsapp... on les persones joves i no tant joves, donen un valor extrem a les fotografies, selfies, posats, TikTok... I que d'alguna manera defineixen i volen mostrar la millor versió de la pròpia persona. La facilitat i la immediatesa de compartir-ho tot, fa que inconscientment s'estableixi una competència per veure qui fa la foto més sexy o més original, el ball més exquisit o l'acudit més graciós, fins el punt de convertir-se, moltes vegades en un negoci.

Per tot açò i altres motivacions, de cada vegada agafa més força el culte a la imatge. Valorar en un sentit extrem l'exterioritat de la nostra persona, del nostre lleure i fins i tot de la nostra vida quotidiana, ens duu a perdre fàcilment la pròpia identitat i interioritat.

Aquesta manera de veure i viure la vida es va imposant de manera aclaparadora en el nostre dia a dia, no és d'estranyar, per tant, que en l'àmbit religiós, en la manera d'enfocar i viure el sacrament del matrimoni, prima per damunt de tot "l'extern": les fotografies, l'ornamentació, els vestits, el convit, el viatge, el lloc idíl·lic... per sobre del sentit profund de la unió matrimonial. Si s'explota al màxim tot el que és extern d'una celebració, s'hauria de plantejar també quina qualitat humana i espiritual es dona al compromís, a la vocació sacramental del matrimoni per trobar-ne el vertader sentit religiós de la celebració.

Tot açò que hem exposat ens duu a una reflexió: avui, quan és tant fàcil una ruptura, una separació o un divorci, les paraules vocació, compromís, discerniment..., quin sentit tenen?

Necessitem, referents, testimonis dins l'Església que ajudin a descobrir que el sacrament del matrimoni és un signe extern i visible de l'amor de Déu i que s'ha de cuidar i alimentar dins d'una comunitat cristiana, on poder posar en valor la interioritat de la persona i connectar la nostra vida amb Crist.

És absolutament necessari que en la selfi de la nostra vida matrimonial aparegui la imatge del compromís, de la pregària, de la reflexió, de la vocació...

L' AMOR SEMPRE GUANYA!

PREGÀRIA:

Preguem per totes les parelles que han decidit casar-se per l'Església i també per les que han decidit no fer-ho. Que Déu beneeixi la seva unió, i que trobin l'estaló necessari per viure esperançats en un món molt marcat per l'egoisme i la despersonalització; que el seu pas decidit i ferm respongui a un discerniment d'un compromís de voler viure plenament la vida amb Crist, fonamentada en la fe, el testimoni i la pregària.

Joan Pons i Mercè Capó

EMD Ciutadella 9

¿Cómo llegamos a Equipos?

Buena pregunta y larga respuesta.

A veces, cuando la vida se nos complica algo, con excesiva velocidad tendemos a pensar que nuestro pequeño e insignificante mundo se nos desmorona. En esos momentos nos invade el desasosiego, pensamos que la luz se desvanece, que las fuerzas nos fallan y no siempre somos capaces de discernir que esa voz interna que nos habla, que nos pone en alerta sobre nuestra forma de vivir, no es nuestra voz, sino la del Señor, que nos sienta, nos habla y nos invita a parar, pensar y reflexionar.

Esa vivencia ha sido la nuestra, pero estamos seguros que la dureza de la pandemia nos ha tocado a todos, y por suerte, en nuestro caso, como en el de muchos, se ha transformado en una oportunidad para reconducir nuestro futuro y acercarnos más a Dios.

Sentíamos la necesidad de compartir la fe entre nosotros, de vivirla juntos, de hacerla más presente en la pareja, tal y como la vimos claramente en los ojos y la sonrisa de un matrimonio que se sentó delante nuestro en la misa de un domingo de septiembre en la Iglesia de Santa Clotilde de París. Esa mirada de paz, de serenidad que irradiaban ambos cónyuges, esa complicidad de amor y bondad, fruto de años de convivencia desvelada por sus cabezas plateadas, nos impresionó.

Así que decidimos contactar con un amigo del que sabíamos pertenecía a un grupo que promovía la vivencia de la fe vivida en la pareja y con las parejas. De esta forma llegamos, con poca información, pero mucha ilusión a los Equipos de Nuestra Señora.

Nuestro amigo nos puso inmediatamente en contacto con los responsables de Barcelona. El primer contacto fue telefónico, los siguientes por *WhatsApp* y la primera entrevista, para conocernos, por *Zoom*.

Pensaréis que fue frío, ¿verdad? Pues no. Desde el primer momento todo fue fácil, amable, sincero y tierno, a pesar de las dificultades añadidas. Agustín y Victoria nos recibieron por medio de la pantalla, pero con los brazos abiertos, con una gran sonrisa. Sentíamos el mismo calor que si los hubiésemos tenido físicamente al lado. Nos anunciaron que en un

par de días tendríamos una reunión de Equip y nos mandarían las claves para unirnos. Así lo hicieron y así nos unimos. Conocimos por medio de la pantalla a todos los matrimonios integrantes del que es hoy nuestro Equip y la sensación se repitió: cercanía, cariño, cordialidad, comprensión, ayuda, interés... Finalmente, a mediados de mayo, en Cataluña se relajaron las medidas anticovid y ello nos permitió encontrarnos presencialmente. Por fin, sin las pantallas interpuestas. Fue genial. La fe vivida en las parejas y esa mirada que nos impresionó en Santa Clotilde reflejada en nuestros rostros.

Este fin de semana volvemos a encontrarnos. Seguramente no podremos asistir por motivos familiares, pero este hecho no evitará que estemos con ellos de otra forma.

Vivir la fe activamente, compartirla con nuestros semejantes nos da la luz, la fuerza y nos une en esa gran familia que somos los creyentes.

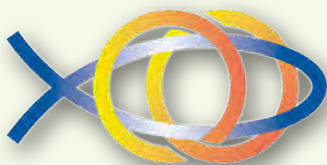
Mercedes Cuyás y Abel Andrade
EMD Barcelona 178

» *Notes del Secretariat*

Voleu estar al dia de les activitats del Moviment a casa nostra? Consulteu l'agenda al web <https://emd-cm.cat/>

Si voleu la revista en format digital adreceu-vos directament al web <https://emd-cm.cat/>

FACEBOOK

Us recordem que estem al facebook:
EMD Catalunya-Menorca

Si us cal contactar-hi fora d'hores:
correu electrònic:

secretariat@emd-cm.cat

<https://emd-cm.cat/>

RECOLLIMENT

Lluny, al cor d'unes aspres muntanyes
que mai petja del món ha tacat
d'un desert en les verges entranyes,
mira el cel un verger ignorat.

Allà brota la font de la vida,
i s'hi bada el nou lliri d'amor;
veu d'oracle pel món no sentida
té allà el bosc en secreta remor.

Aigua hi corre tan pura, tan pura,
que fins àngels s'hi van a mirar:
qui una gota en tastàs, oh dolçura!,
mel del món no voldria tastar.

Ai! Qui el vol del colom em daria
per volar al verger abscondit...!
-Bat les ales del cor que l'ansia,
vola lluny... vers ton propi esperit!

Miquel Costa i Llobera 1854-1922

(N'he respectat l'ortografia, característica de l'època del "poeta pollencí que és un dels noms cabdals que Mallorca ha donat a les lletres catalanes i el primer de tots a proporcionar a l'idioma definitiva categoria literària!", segons explica Miquel Ferrà al pròleg de l'Antologia. I el dedico molt especialment als meus amics menorquins Basi Martí i Goretti Triay.)

Carme Meix

» *Si Déu deixava de pensar en mi*

“¿Tinc raó de creure -m’escriviu- que si Déu, un sol instant, deixava de pensar en mi, jo ja no existiria? És un error? Això m’entristiria, car del dia en què aquesta idea se’m va acudir en el curs d’una oració, em sento molt més a prop del Senyor o, més exactament, el sento molt més a prop meu”.

No tingueu por. Això que heu pensat és perfectament ortodox.

No hi ha res que no sigui creat per Déu i mantingut per ell en l’existència, i, doncs, que no sigui volgut per ell -no una vegada per totes, sinó cada instant- i doncs tampoc que no sigui pensat per ell, puix que res no pot ésser volgut que no sigui d’antuvi pensat. Si Déu deixava de conservar un ésser en l’existència, aquest ésser bascularia aviat en el no-res; igualment si deixava de voler-lo; semblantment si deixava de pensar-lo.

Espero, doncs, que us hàgiu tranquil·litzat completament. Remarqueu tanmateix que si no és incorrecte de distingir en Déu el pensament, el voler i l’actuar, això no obstant cal també precisar que aquesta és una forma humana de parlar, car en ell pensar, voler actuar és un sol i mateix acte.

Entenc molt bé aquesta sensació de proximitat de Déu que ha desvetllat en vós la vostra “idea”. Quan un ésser pensa en nosaltres, això ens el fa més present encara que la seva proximitat física. Aquesta pot ésser només corporal: penso en una esposa que viu freqüentment amb un ésser més absent que si habités a les antípodes. Presència i absència són primerament d’ordre espiritual. Però aneu fins al final de la veritat entrevista. Compreneu que Déu pensa en vós des de tota l’eternitat. La vostra vinguda a l’existència no fou sinó la realització en el temps d’aquest pensament etern, que és pensament d’amor. Déu acarona en ell aquest pensament des de sempre, puix que us ha creat.

Vós encarneu aquest pensament, sou aquest pensament, però en l’estat germinal: la vida us és donada -i la gràcia treballa en vós- per tal que es desplegui en plenitud.

Déu, en efecte, no pot pensar i voler sinó un ésser perfecte, plenament desplegat. El pensament diví que sou és, doncs, el d’un sant, i d’un sant “únic”, no semblant a cap altre, car mai dos pensaments no brollen de Déu idèntics.

Mitjançant la vostra col·laboració en el treball que Déu fa en vós, esdevindreu aquest sant que des de tota l’eternitat Déu s’ha complagut a inventar.

Pare Henri Caffarel

Cent cartes sobre la pregària, Publicacions de l’Abadia de Montserrat.

» *L'aniversari de l'emperador*

Un poderós emperador de la Xina va voler commemorar l'aniversari del seu govern. Ja feia prop de 50 anys que era l'emperador d'un gran país i va decidir que calia fer un gran reconeixement.

Per tal de celebrar-ho va fer cridar el millor pintor del seu regnat:

- Jun-Li, vull que em pintis un gran paravent: hi has de dibuixar dos dracs que s'enfronten i lluiten amb força. Un és groc, símbol de fidelitat; l'altre és verd, símbol de la veritat.

En Jun-Li va respondre que per poder realitzar aquesta obra havia de menester una seda especial, que només es trobava en un indret a 5 dies de camí.

L'emperador, acompanyat del seu exèrcit va emprendre el llarg viatge.

Quan va tornar li va entregar la seda, però aleshores en Jun-Li va dir que li calien uns pinzells especials i de nou es van posar en camí.

Després de tot aquest temps l'emperador exigí a Jun-Li que complís el seu encàrrec.

-Majestat, el que em demaneu és d'una gran complexitat; per això em cal retirar-me a la cova on visc. Necessito la solitud i el silenci, i quan estigui preparat baixaré de la muntanya i pintaré el vostre paravent.

Va passar un temps que a tothom va semblar etern, i finalment en Jun-Li va baixar disposat a complir l'encàrrec. Davant d'una gran expectativa en Jun-Li va fer dos traços senzills i d'una gran sobrietat

L' emperador va sentir que una gran ràbia l'envaïa: no podia entendre com després de tant de temps i tants preparatius, aquelles línies senzilles eren l'únic resultat.

Aleshores, enfurismat i indignat va ordenar que tanquessin el pintor en la cel·la més fosca per castigar-lo davant d'aquella ofensa.

Però aquella mateixa nit, corsecat per l'enuig i els dubtes, va decidir pujar a la muntanya i visitar la cova on vivia en Jun-Li.

Ja clarejava quan l'emperador va entrar dins la cova i el que hi va trobar el va deixar sense paraules: els dos dracs tal i com ell els havia imaginat, amb tota la seva força i realisme. A mesura que avançava hi va veure desenes de dracs pintats a les parets que s'anaven desprenent de tots els traços sobers i excessius, i aprofundien en el silenci i la quietud, fins arribar a aquelles línies senzilles amb les que en Jun-Li l'havia obsequiat.

Penedit per haver-se deixat endur per la ràbia, va tornar per alliberar el pintor. Havia entès com amb el seu dibuix li havia mostrat la seva fidelitat i el més profund de la seva ànima.

Tradició oral.

Transcrit per **Lourdes Gabarron**

» Pel·lícules recomenades per a l'estiu

» Llibres recomenats per a l'estiu

Tenir fe no t'eximeix de res. El patiment hi és igual, i la vida, aquí, s'acaba també. La fe no és només una extensió d'un bonus existencial sinó que parteix d'una esperança i d'una promesa. Els creients són resilients, tot i que no fan servir gaire aquesta paraula. En el vocabulari de les persones creients la casualitat no existeix, se'n diu providència. La resiliència hi és, però se'n diu resistència espiritual o força interior.

Míriam Díez Bosch

Formen part de la natura, que és de tots, no és de ningú i no està al nostre servei. Si veig que en formo part, llavors és quan penso que l'he de cuidar, fer-la créixer i en la meua especialització, individualitat i el que em diferencia de la resta és simplement la meua aportació personal a aquest tot. Sí que som diferents, però formem part d'un tot.

Josep Lluís Pelegrí

A la presó s'experimenta vivament la predilecció de Déu pels més pobres i desvalguts, i la meravella de la seva gràcia actuant en ells. La mirada de Déu és amor. Déu el veu en la seva possibilitat de desplegar-se fins a la plenitud a la que som cridats: esdevenir imatges del seu Fill, cadascú amb el seu rostre original i únic.

Quan ho descobreixen, tot canvia. Molts d'ells no han pogut trobar la seva veritable imatge. Alguns els rebutgen, perquè el fan culpable de tots els mals. He vist canvis realment extraordinaris quan coneixen la persona de Jesús. Veure'l humà, proper, amorós, fent el bé a tothom, especialment als més desvalguts, és un gran descobriment. Veuen en Jesús el germà que com ells ha conegut el dolor i l'ha transcendit per l'amor i l'estima.

Angelina Prenafeta

Un dels grans reptes del Segle XXI és aprendre a conviure dins la biosfera. Per aprendre a conviure amb la xarxa de la vida que cobreix la Terra, hem d'entendre-la millor. Hi ha interessos que intenten aprofitar la situació actual com a pretext per portar-nos a un món sense ànima. El Fòrum Econòmic Mundial demana implantar un món hipercontrolat, robotitzat i desangelat on regni un valor suprem: l'eficiència tecnocràtica. Caldrà vetllar per la nostra dignitat, per la nostra interioritat, per la nostra ànima. I potser, també, per l'ànima del món.

Jordi Pigem

Trià a cura de Carme Meix

» *Tweets del Papa Francesc*

Hermana, hermano, deja que Jesús mire y sane tu corazón. Y si ya has sentido su mirada tierna sobre ti, imítalo, haz como Él. Lleva una caricia a los heridos en el corazón que encuentras a diario (Mc 5,21-43). (27-6-21)

La caritat és el cor palpitant del cristià. Així com no es pot viure sense el batec del cor, tampoc es pot ser cristià sense caritat. (25-6-21)

Incluso cuando todo parece oscuro, como en estos meses de pandemia, el Señor sigue enviando ángeles para consolar nuestra soledad y repetirnos: "Yo estoy contigo todos los días". (22-6-21)

Crist viu i vol que cadascun de vosaltres visqui. Ell és la veritable bellesa i la joventut d'aquest món. Tot el que toca es fa jove, es fa nou, s'omple de vida i de sentit (21-6-21)

Abramos nuestro corazón a los refugiados; hagamos nuestras sus tristezas y sus alegrías; ¡aprendamos de su valiente resiliencia! Y así, todos juntos, haremos crecer una comunidad más humana, una única gran familia. (20-6-21)

Més enllà de les nostres qualitats i dels nostres defectes, més fort que les ferides i els fracassos del passat, que les pors i la preocupació pel futur, es troba aquesta veritat: som fills estimats. (18-6-21)

Bon Estiu!!

